

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN. 15. CELOLETNO DIN. 60. ZA INOZEMSTVO JE DODATI POŠTNO / OGLASI PO CENIKU / POSAMEZNA ŠTEVILKA PO DIN. 1.50. POŠT. ČEK. RAČ. 13.188

ORJUNA

VREDNIŠTVO IN VPRAVA V VČITELJSKI TISKARNI / ROKOPIŠI SE NE VRAČAJO / ANONIMNI DOPIŠI SE NE PRIOBČVATEJO / POŠTNA PLACANA V GOTOVINI / TELEFON ŠTEV. 906.

Božič neodrešenih.

Božič prihaja! Deveti Božič v rojstvu, ki mu ni nara na trolienu prebivati z rodovini rodu Munihov. Gradnikov in trentarskih študentov.

Vsak Božič smo urli oči tja proti iztoku in se tolažili: Poslednji Božič v kletem suženstvu. Drugo leto se bo pretrgala noč in naša molitev bo kipele polna hvalečnosti do višin neba v slavospevu: *«Gloria in excelsis Deo. Et in terra pax hominibus bonae voluntatis!«* In vendar ni konca in čim dalje omahujemo k tem našim črnim našim, tem boli se temni nad nami nebo, da zastaja v grlu vprašanje: Kako dolgo še? Ali ga ne bo mo pričakali trenutka, ko bomo pometali z naših dedov zemlje znamenja brezpravne suženosti in razvili barike svobode in bratstva?

Božič slavimo. Pa smo raztepeni kot psi po dolini gorja, da oče ne ve, kje mu prezeba to uro sin, ki je nabežnil od doma, ker mu je rneav zavrel, da je udaril tirana ki je ril na zemlji domači. Vsekako je med nas in danes nas ločilo sile, ki so vesamogočne, tako, da se je morala mati odreči svoje krvi in v mislih porotati k njim, ki jim je dala življenje zato, da tavao sedaj razpršeni v tej sveti noči, ko človeka tako vleče pod domači krov.

Božični zvonovi zvone in izli vaio svoje melodije preko tužnih poljan in ravan. Zvone in vabijo k črni maši, ker ni je Velike maše od dne, ko so sneli z oltarjev naše svetilke, pregnali besedo našo sredi božjega prestola za pokonališni zid. Ne bo je čulo to težobno uro pesni:

Kaj se Vam zdi pastirčki Vi al' ste kaj slišali...

trpinovo nio, ker gospodari ne mu ste slovenski besedi čez prae, da bi dvignila vsaj za hip duše in srca nad zemljo do Onege, ki je neskončno dober in pravičen, da bi zasenile sapie o lenšem življenju, ki pride za adventom. Ni je tolažbe več za nas in z nami molče orole, ki nimaio človeka, da bi zanel z njimi: *«Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so blage»*

volle! Ah, kaj, čemu bi pele veselo pesem s psalmistom v tej zemlji napolnjeni s krvjo in bolečino.

In vendar ne klonimo. Do globine srca nas je presunila grenka bolest, ko obhajamo svoj deveti črni Božič. Ukaniate nas lahko množični in silni, ki ste nam zagospodarili z ognjem in mečem, uklonili na nas ne boste nikdar. Naša je Gorška, naša je Trst, naša je Istra in naše je sinje Jadransko morje. Zastoni so vsi vaši napori. Pride dan in poplačano ho vse! Nasilje, zvijače in krivice. Vse po svoji meri! Nihče še ni ušel n' ačih za svoje hiševanje. Mogočniki, ki so svojo moč zlorabili, bodo trpeti mogočne, silne bolečine...

Nihče ne ve ne ure ne dneva. Zrušila so se carstva zraienaa za veke in sesulo se ho v nič tudi nasilje, ki danes zida imperije v oblake.

Ne obupujemo! Mi verujemo, ker čuimo v zvonjenju božičnih zvonov tudi prorokovanja naših mrtvih, ki kličejo to uro:

«Dvignite svoja glave, ker zle-te, približuje se vaše odrešenje! Blagoslovil bo Gospod svoja zemlja in odvrgel od nje suženstvo. Sedaj na mojo desnico, dekler ne položi tvojih sovražnikov v podnožje tvojih nog!«

Naš Božič pride! In zapeli bodo tedaj naši primorski božični zvonovi in naznanili, da sta mir in rešenje tukaj. In zabučale bodo ore v Postojni, Št. Petru, Ilirski Bistrici, Reki, Pazinu, Kopru, Pulju, Trstu, Nabrežini, Sežani, Sv. Križu, Čo'u, Aidovščini, Vinavi, Idriji, Gorici, Čepovanu, Sv. Luciji, Tolminu, Bovecu, Trentu in sv. Višarjih ter zapele:

«Gloria in excelsis Deo. Et pax hominibus...»

Mir ljudem in slavo Veliki Jugoslaviji od Brd na do Črnega morja, v kateri ho resnična

*Sveta noč blazena noč!
Radostna devaio
angeli Gospoda slave
mir ljudem na zemlji žele!
Človek, zdaj si ote!*

Janez Troin.

dobavili in razkrili vso enilobo zlatega veka slovenskega klerikalizma. Z našimi konstataciami smo zadeli v črno, kar naslense potriše stanovitiu molk »Slovenca«, ki je sigurno znamenje, da je zadeva blagoslovljeni gospodi močno ne-ljuba.

Sedaj pa so izrekli edinozveličavni po škofovi milosti in narodni lahkovernosti večno predestinirani voditelji slovenskega ljudstva novo bojno lozinko iz rototarnice predvojnih let, ki se glasi: *«Hočemo nazaj v iunaško dobo slovenskega naroda, v dobo ko smo gospodariili kot gospodje v Deželnem dvoru in na slovenski zemlji. In iunaki te iunaške slovenske epopeje pa so bili — klerikalni poslanci na Dunaju in v deželnem zboru.»*

Slovenoborci so danes pri nas že tako na slabem glasu, da im nihče ničesar več ne veruje in da bodo tudi tisti, ki ne poznajo slovenske zgodovine zadnjih desetletij, smeje značevali z glavo pri teh balkah o iunaštvu predhodnikov naših bratrh tigrov. Novi časi in vojne vihre pa so zabrisale marsikateri spomin na ono dobo ko je vladal nad vsemi Slovenci absolutno klerikalni štab v Jugoslovanski, tedaj še Katoliški tiskarni. Zavoljo tega na homo mi osvežili nekoiko spomin na ono polpreteklo dobo, ko so bili iunaški slovenski klerikalni poslanci dolga leta ponižni sluge Dunaja in vseh ministrov, ki so dan za dnevom prizadevali na-

šemu rodu naitežje krivice.

Nimamo interesa denuncirati, opozarjamo pa le današnje edine zaščitnike slovenstva in propovednike napredka, da so se baš iz njihovih vrst rekrutirali najčrnejši denunciantje, ki so zavirali sleherni napredek slovenske stvari in denuncirali na debelo vse, ki so čutili narodno in jugoslovensko, da so nezanesljivi in protidržavni elementi. Vsako vrbane, ki naj bi okrenilo slovensko misel v najširših plasteh naroda, so že a limine odklonili in očrnili na Dunaju ali v vladni palači na Bleiweisovi cesti, kot srbo-filsko in nepatriotično Avstriji nevarno početje.

Prepolni ljubezni za slovensko stvar na meji kjer se je obmetno slovenstvo borilo na življenje in smrt, so neprestano napadali za slovensko stvar zaslužno Ciril-Methodovo družbo, ki je storila za ohranitev slovenskega rodu v enem letu več, kakor do sedaj ves Jugoslovanski klub skupaj v osmih letih svobode in samostoinosti Slovencev. Nositelico in nobornico slovanstva belo Ljubljano so v tej iunaški eri slovenskega klerikalizma njeni današnji veliki slovenoborski priatelji tako zanostavljali, da se pri najboljši volji ni mogla dvigniti na višino odzovarjaiočo knjižnemu središču Slovenije, kjer so taisti Slovenoborci naredili iz hiše Talije javno hišo prevrehe in sravnate, v kateri so se zbirale cipe in črnožolti avstrijski stilišistični ofi-

«Mi Slovenci se zodei enkrat vračamo iz Beograda razočarani. V tej krizi se je zahtevalo od nas tisto, kar se ni zahtevalo od nobene druge stranke: da se odredimo bistvenim točkam svojega programa. To je nasilje, kateremu ni pri-mere!«

(Izjava dr. Korošca 21. XII. 1926 v Beogradu).

cirij ob sviranju cesarske himne in predvaianju patriotičnih avstrijskih filmov.

O vzroji naroda cenečera tuie in prezirajočera vse domače, niti ne pišemo. Dobro je vozil tedaj le oni, ki ni poznal nonosa in samozvesti ter smatral prirodno pravico za dobroto. Narodnost in slovenstvo pa sta bila proglašena za greh in neumnost, ki nista naša milosti v očeh današnjih žarkih zaščitnikov pravice slovenskega naroda.

Upravni odbor »Streljaške družine« Ljubljana. Od leve proti desni: br. Boris Roš, tainik, br. Fran Zajc, podpukovnik Radojčić, gosp.

brigadni general Milosav Živković, predsednik g. maior Josip Jakčič, podpredsednik, g. Sterlekar; v drugi vrsti: br. Joco Kostanjevec, br.

inž. Marko Kraniec, br. Josip Jelovšek, predsednik »Streljaške družine« Vrhnika, pukovnik Nedeljković.

Junaška doba slovenskega ljudstva.

Blizajo se ob'astne volitve. Naši slovenoborci se z vso vneino pridravljajo nanie, da se enkrat nokažejo svetu neovržno resnico, da stoji za njimi vesolmi slovenski svet v nerazrušni falanci. V pomnikarini agitacijskega materiala in zavoljo obrablenih gesel sloveno-

borstva ter piškavera avtonomizma iščeio novih fraz in posevalo nazaj v zlati vek slovenskega klerikalizma, da z njegovimi slavnimi deli obude spomin na politiko leta 1912.

S politiko te doba smo se že pred nedavnim časom obširneje

LISTEK.

Zatirani in preganjani.

Znano je, da smo prišli mi potomci Romula in Rema ter sovrstnika Julia Cezaria preko današnjih meja velike fašistovske Italije med svinske nastirje in balkansko svolat z najlepšimi namerami in globoko željo preoroditi jih z našo preizkušeno dvatisočletno kulturo. Prva leta po pričetku našega mislonskega poslanstva so kazale prav dobro šanse. Izvedalo je celo, da bodo Jugoslovenci lojalno priznali svojo kulturno zaostalost na milost in nemilost, vdano zaupajoč v neizmerno dobroto največjega pesnika italijanske politične lirike po Danteu. Nenadoma pa so se na iasnem nebu prilateških italo-jugoslovenskih odnošajev pojavili temni oblaki in sredi njih tolikokrat prokleta formula O. J. N. ki nam je pokvarila v nar tednih vse, kar smo mi zgradili v par muke in samczataierama prebočatih letih. Za-

stoni so bili vsi moji fitanski napori in tisočere intervencije pri naimerodajnejših krojih. Kar sem zgradil pronican lubezni do moje matere Italije čez dan, to je zlobna orijunaška roka podrla do tal in še ta tako zastrunila, da ni na njih obstanka za no božji milosti sem poslano Italijane. In tako so pričeli ti navzlic vsemu njihovemu brezožmer-nemu heroizmu napram koimui so bili naši kolonizatorji Abesinije sami zabušanti obunovati in se povračati v domovino. Poizkusil sem vse, da bi jih zdržal. Zbiral sem jih okoli sebe, kakor koklja piščeta, ali strah pred orijunaškimi istrabi je tolik da se niso počutili dovolj varne niti pod moim in jugoslovenske policije roko. Rotil sem jih in opozarjal na ukaz domovine. Bilo pa je vse zaman in eden njih, ki ni imel mirne ure niti po dnevi niti ponoči mi je ostavil s'edeče mislo, katero nudi približno sliko pekla, v katerem se nahaja danes pionir italijanskega perita sredi jugoslovenskih sviniariev!

Pismo se glasi:

K., 10./XII. 26.
Visokonadležni
gospod
Bortolo Azzecagarbuli di Barbacane
Loco.

Strašno se motite. Vi in Vaš gos-pod nadrejeni priatelji, ko trdita, da so jugoslovenski divjaki po desetletni kulturni misli vseobseraloče-va Italijanstva samo za las izpreme-nili svoje mnenje od one ure, ko so nas klati še po Bresciji ali pa na soški fronti, kjer so bili pravi mesarji naših naboli iunaških polkov. Politika Vašega priatelja Aronovega sina je ubirala sicer nota kakor ste jih Vi začrtali, ni na hodl po njih jugoslovenski narod, ki je to uro nrenolen protitalijanskega sovraštva, v katerem se ne bi prav gotovo niti za hip pomišljal zvezati se proti nam s samim hudicem.

Zahtevate od nas da naj se psta-limo na tej prebočati zemlji ki je proti naši leni Italiji, kakor zaklad-nica. Ne veste na da postonajo z nami povsodi, kakor z pobavci nai si prestopimo že prae kavane, re-

stavracie ali hotela. Sleherni zad-nji uslužbenec postopa z nami tako, da mu lahko berete pri priči z ob-raza samo to željo da čimpreje iz-ginemo izpred njegovih oči. Itali-jansko govoriti nihče ne mara in če govorji, potem nam to tako dra-go zaračuna, da plačamo za vse, kar smo naročili v italijanski dvoino ceno. Ako smo toliko srečni, da nam soloh kaj prinese na mizo, potem na moramo zopet voltati z vso naglico, ker nikdar ne veš niti ure niti dneva, ko vstane izza so-sedne mize kak mlkvoledi gost ter te prične obkladati s klofuntami med prijaznim nojasnievanjem, da z ob-restmi vrača kar so posodili bratie comilitini fašisti njegovemu bratu v Julijski Benečiji.

Ko smo prihajali iz domovine ste nam shikali kot iuračkanie po-branje milijonov, ki da leže po tej tisočkrat prokleti zemlji za slehernim ermom. Ustanovili smo tre-govine, v katerih pa smo prodajali zavoljo bojkota dolgaš in slabo voljo toliko česa, kakor nam ni črna roka tekot noči udepečla bo-

vatih skladišč ali pa z ekvazitom skušala razrušiti tovaren. Ako že zaneze nesrečen slučaj Jugoslove-na v naše lokale, potem vleda, da nas ogolufa ali pa vsaj kolikor mo-groče malo kupi, da bi ne gresil proti ideji iredentistov in subver-zivov.

Naineznosneše pa so stanovani-ske prilike, ker ga skoro ni privat-nika, ki bi oddal sobo Italijanu. V slučaju pa da se je temu vendar zasmejala Fortuna, potem mora po-staviti postelo daleč proč od okna, ker si lahko gotov, da ne bo pre-teklo štirinajsti dni, ko boš sredi noči kamenjan sredi mesta, kakor je bil sveti Štefan med aidovskimi Judi.

Vi boste sicer odgovorili na to moje nisanie, da ima Italija dovolil sredstev za iznkorjenje divjaških Jugoslovenov, ki se branijo danes našega poslanstva civilizacije in dvatisočletne kulture ravno tako zagrizeno z ognjem in mečem ka-kor so se pred tisoč leti Tacila II. in Modestovih mislonariev. Iz tr-dim, da je vse zaman in da si bom o

Verujemo radi verni branitelji slovenskega ljudstva, da si želijo teh časov nazaj. Prepričana pa naj bo, da le zaman steherni njeni požarki uteči pravičnim posledicam despotne politike, katero vodi v tej zemlji že osem let v škodo slovenskega ljudstva in države. Storišči erehi kriče do neba. Zastoni so na-

de, da se bodo dali ti erehi naprtiti drugim. Dolgo ste tako lazili in potateno predli svoje mreže, v katere ste se kalni ponelavi sami zapredli, da le prepozno vsako še tako oozumno postavljanje na glavo in umikanje na linije, katerih se somnila vsak pošten Slovenec s sramom in gnušom.

A. V.

JANEZ POHARC:

Naše univerze.

Predpogoj za uspešno in res znanstveno delo univerz, kot najvišjih naučnih ustanov naroda, je poleg kadrá profesorov znanstvenikov v prvi vrsti tudi primerna finančna dotacija. Pri nas imamo tri popolne univerze, ki so si že pridobile izvesten renomé tudi v inostranstvu od katerih ljubljanska univerza gotovo ni na zadnjem mestu in vendar je že skoro od ustanovitve sem nekaka pastorka, ki jedva dobi »drobtinice« za vzdrževanje, da delujejo na njej kot profesorji znanstveniki, ki so že prejele imeli svetoven glas.

Kar se na hoče storiti z njo v novem proračunu pa pomenja skrajno zapostavljanje Ljubljane in kulturnega središča Slovenije in človeku silijo trnke besede pod pero. V dobi »narodnega sporazuma« doživljamo, da se za potrebe že tak bogate Beograjske univerze votira celih 15.000.000 dinarjev, a za našo

»alma mater« pa jedva borih 100.000 Din. Da je to nadellavanje vode na mlin separatistom in k demagogiji izvešnim poklicnim hujskačem ter malkontentom, je več kot lasno. Zato dvigamo jugoslovnski nacionalisti kot nepristranski opazovalci svoj odločen glas zahtevajoč, da se da relativno ljubljanski univerzi isto vsoto kot beograjski — z drugimi besedami rečeno, ako bi dobila (kar je dovolj), zagrebška 7.500.000 beograjska univerza 10.000.000 Din bi morala dobiti ljubljanska vsaj 5.000.000 dinarjev. Gospode! naj vedo da je naša univerza »jugoslovnska«, kar dokumentira neno slušateljstvo tudi javno in da ima kot taka prav iste pravice kot ostali dve sestrí v Beogradu in Zagrebu. Privoščimo beograjski in zagrebški visoke postavke, ki so vnešene zanje, a energično zahtevamo, da se preneha končno tudi v mlačovskim zapostavljanjem ljubljanske univerze.

Br. dr. Bere Andjelinović pred sodiščem.

Po dolgem oklevanju in mučnih razpravah se je končala 3. t. m. sodna razprava naperjena na državnem pravnističu proti nahrabrejšemu Orjunašu br. dr. Bere Andjelinoviću in br. Beloševiću ter proti Hanaovcu Kruhaku. Ozadje obtožnice je poznano in seva v ono mračno dobo, ko se je borila v separatističnem Zagrebu peščica Orjunašev proti podivljani Vlaški ulici in ostankom pitane avstrijsko-frankovske bande, ki je hotela razrušiti pridobitve 1. decembra 1918.

Tako je leta 1921. dovolila oblast obstoi združenja bivših avstro-madžarskih oficirjev, ki so priredili poznano plesno prireditev v dvorani Hrvatskega Sokola na Wilsonovem trgu pod glavnim pokroviteljstvom Salis-Saevisa, poznanege generalnega guvernera okupirane Srbije. Nameni tega društva opred Dunala in lakaieva črnožolte lahburške hidre so bili dovoli poznani. Položaj naše zemlje je bil v tistih dneh vse preje nego ugoden. Spričo neugodnega položaja zunaj in znotraj državnih meja je prireditev bivših avstro-madžarskih pandurjev vplivala vse preje nego ugodno.

Italijani razbili preje naše zenialne glava ob trdovratnosti teh zakrknencev, kakor na doseeli kak minimalen uspeh! Balkan je trd oreh in dvomim če si ne bomo nad njim volomili naših zob, kakor sem si jaz, kot še marsikateri molih priateljcelv glavo in vero v uspeh vzdihno od Postumile.

Vdano beležim

B. S. D.

Priobčujemo ta novi veleinformativen članek naklonjenega nam visokocenjenega gospoda Bartola Azzeacarabulija di Barbacana, vendar mislimo kot poznavalci razmer da je položaj Italijanov med nami bivačimi sital malo prečno. Seveda se s tem ne odrekamo nadi, da na bo še prišel čas, ko bodo morda še bolj črna nisma inpravičena in ko se bo premislil sleherni zaveznik z one strani Javornika samo pomisliti na kolonizacijo in konkvistadorstvo na Balkanu ki je in bo ostal samo last Balkancev.

Poleg teh dveh slučajev je bil junaški Bere obtožen še radi prekoračenega siobrana napram Hanaovcu Marku Zofku, ki ga je napadel iz zasede in ga skoro na nol ubil in radi težke telesne poškodbe redarja Butolena. Slučaj napada Marka Zofke na br. dr. Andjelinovića je sodišče konstatiralo upravičenost njegove odbrane in ga oprostil obtožbe prekršenja silobrana. Enako ga je oprostil tudi v zadevi težke telesne poškodbe stražnika Butolena, ki prve dni ni prav nič povoril, da ga je ranil br. dr. Andjelinović in je šele pozneje obtožil istera, ki da ga je prepoznal na kozavem licu.

Zaradi napada na plesno prireditev Udruženja avstrijskih oficirjev na je bil čisto onproščen br. Belošević, k čemur mu iskreno čestitamo.

Dopisi.

Kranjska gora. V našem kraju, od kjer ga skoro ni zlasu v »Oriuni«, imamo pri občinskem tainištvu za tainika avstrijskega državljanu Alojzila Plantaua. Kranjska gora leži na eni naiobčutljivejših točk Jugoslavije med dvema vse preje, kakor nam prilaznima državama. Kot taka sprejema tudi gotove zapadne rezervate, katerih pri vsej dobri volji ni moči mirnega srca izročati tujim državljanom na upoied. Mislimo torej, da je v narodnem in državnem interesu, da se gospoda tainika kranjskogorske občine zamenja z zanesljivim našim državljanom, ki ga pri sedanjih bezposelnosti nač ne bo težko najti.

Bled. Znano je že, da ne morejo zlobni jeziki zaprženih partizanov pustiti političnega sovražnika v miru, akoravno sni večni sen pod črno rušo. Tako vlačijo te lišene po svojih umazanih žrelih tudi ime pokojnega br. Kristla Robiča, bivšega glavarja Oriune Bled in na najordinarnejši način blate njegov spomin. Delo in spomin pokojnega br. Kristla stoji sicer neprimerno visoko nad nivojem, po katerem brodi ti obrekovalci, vendar opozarjamo prizadete, da bomo vsakogar, ki bo obrekoval našega pokojnega druga tirali brez pardona pred sodišče, kjer bo za svoje lažnive klevete preiel primerno navedro.

Ako že morate lajati, lajajte nad živimi, ki Vas bodo znali ukrotiti. Brezmočne nrtvece na pustite spati v miru!

Dolina Lendava. Tukaj se je vršila proslava rojstnega dne našega Kralja z običajno cerkevno slovesnostjo. Na večer so priredili rezervni oficirji ples. V ta namen je došla tudi vojaška godba. Glede povabila na ples so se na postavili gotovi ljudje na čudno stališče. Tako so nekateri gospodje tuhtali, kako šolanim naj bi se posla vabila. Na vrsto med povabljeni so prišli v poštev naši kramarji in mladeniči madžarske narodnosti, med temi tudi ljudje, ki bi se jih moralo včasih zanirati radi protidržavnega rovarstva. Torej po mnenju nekaterih veljalo več tati ljudje kakor naš človek, če je poduradnik, ki vzorno služi svoji državi. Tudi edinega hišnega posesnika Slovenca v Dol. Lendavi se je prežflo. Ne bi omenjal pri tem tudi moje osebe, da se niso številni prijatelji med njimi tudi oficirji, zražali nad tem, da se mene kot dobrovolca s srbske fronte, kjer sem se boril pod poveljstvom našega Kralja in sprelet za to več naših in prijateljskih držav odlikovani, ne more me žaliti s takim postopanjem. Jaz sem bil v jugoslovnski vojski takrat, ko se je pelo in bojevalo za Avstrijo in ko so marsikateri še naduto nosili Karlov križec. — Josip Grčar, glavar Oriune Lendava.

Lesce. V naši okolici vlada med narodom silno razburjenje in strah pred neznanimi poživalci, ki posajajo noč za nočjo rdečega petelina

po gospodarskih poslopih cele Goranske. Oriunaši za narodom v polni meri sočustvuemo in s svoje strani poizkušamo z vsemi razpoložljivimi sredstvi priti v okom podlim zločincem. Mislimo pa, da je sedaj ugodna prilika za naše orožnike, da z dejanji dokažajo svojo spretnost, ki so jo doslej uporabljali posebno pri iskanju oriunaških prestopkov v obliki nošenja oriunaških znakov in kalnakov.

Iz Št. Juria ob lužni že. in okolice. Mesec december se nagiblje k koncu. Je to mesec, ki naj bi v polni meri podal narodno zavest kakoga kralja. In tud naš trg je živ v tem mesecu malo živahnice kot sicer. — Presenetljivo je bilo razpoloženje 1. decembra. In še nai reče kdo, da na deželi nima ljudstvo do narodnih prireditev smisla! To so le fraze onih, ki sami ne čutijo istinito narodno, nego le na zunaj in sta jim silno odveč dva narodna praznika v enem mesecu. češ, saj se človek naveliča, če je va vsako leto enako. V Avstriji se tega ni slisalo!

Dobršen del slavia se je letos prenesel v cerkev, ki je bila 1. kakor tud 17. decembra popolnoma polna. Domači učiteljski orkester je namreč to pot pomagal dvigniti cerkevno narodno slavie s tem, da se je vršila orkestralna maša. Le škoda, da ob zaključku ni dvignil narodnega razpoloženja z državno himno, ki je vendarle pravi izraz duševnega razpoloženja.

Tudi za šolsko slavie ima ljudstvo smisel. Šolska telovadnica je bila napolnjena do zadnjega kotička. Program slavia na ni bil najsrečnejše izbran. Snovi narodne vsebine je sedaj že mnogo na razpolago. In kdaj naj se ta narodu poda ako ne v takih prilikah!

Zvečer so vzbudili mnogo pozornosti drameljski fantje, ki so po trgu prenevali narodne in nacionalne pesmi. »Pesma ladjarskega četnika« pa je pokazala, da znao naši kmetski fantje ceniti pomen praznovanja narodnih praznikov in da bile v njih prsah narodno srce neustrašeno. Zato pa bi bilo nad vse hvala vredno, ako bi se fantje iz Št. Juria in okolice večkrat sestajali in ob prenevanju lepe naše pesmi roko v roki širili narodno zavest in s tem poživeli družabnost med nami, ki naj nam pomaga v današnjih težkih časih, da bomo prenašali nezkušeno gorie sedajnosti z lahkoto.

Preserie. Na novo leto ob 15. uri bo v tukajšnjem Sokolskem domu občni zbor »Zveze slovenskih vojakov iz svetovne vojne«, takol po občnem zboru bo ustanovitev »Streljačke družine« za občino Preserie. Vabijo se posebno mladeniči od 18. leta naprej, ker imajo člani »Strelskih družin« skrašan kaderški rok. — Tukajšnji Sokol nam obeta za Silvestrovo zelo pestro prireditev.

Tužni glasi.

Novi pokrajinski tainiki fašistovske stranke. Ukazni list (Foglio d'ordini) fašistovske stranke je objavil imena novih pokrajinskih tainikov za posamezne pokrajine. Za reško pokrajino je bil določen znani kapetan Host Venturi, za Pulo prošlji »čistokrvni« Italijan poslanec Mrach, za videmsko pokrajino po-

slanec Zimolo, za Trst pa dosedanj izredni komisar poslanec Karl Barduzzi. Za goriško pokrajino tainik ni bil še imenovan, ker morajo prei položaj proučevati.

Se nadaljuje spremembe v občinski uravi slovenskih občin v Italiji. Preteklo nedeljo se je vršil sestanek tainikov fašistovske stran-

KARO-čevlji priznani najboljši! MARIBOR, Koroška cesta 19.

ke v Trstu. Ob tej priliki je pokrajinski tainik Barduzzi izjavil, da je število občin v tržaški pokrajini še vedno preveliko in da se v kratkem skrči v samo dvailei občin.

Ob tej priliki je tudi menil, da bo na to sledil čas, ko bodo podestati pravi uradniki in v to nalogo se morajo izvežbati najboljši fašistovski elementi.

Nadaljevalna šola v Idriji. Uradni list »Gazetta Ufficiale« od 17. t. m. je objavil odlok s katerim se ustanovi v Idriji kr. nadaljevalna šola. Ta šola je nekako mani vredna nižja srednja šola, ki ne daje pravice do nadaljevanja študija na kakvi višji srednji šoli, temveč daje kvečiemu pravico do vstopa na trgovske ali obrtne šole. Po bistvu je le nekaka meščanska šola. Komplementarna šola kakor znano posluie že več nego mesec dni in je seveda izključno italijanska. Pouk slovensčine kot predmeta je poverjen neki slovanski izdalcu. Preišnja realka v Idriji je imela sedež v noslobiti, ki je last mesta, in sicer pod pogojem, da ostane šola slovenska. Nova komplementarna šola ima v istem poslopiu svoje sedež. Seveda ne morejo sedaj Idričani izraziti svoje mnenje glede oddaje mestnege poslopja, ker vodi občina imenovani komisar in ne izvoljeni župan in izvoljeni občinski svet.

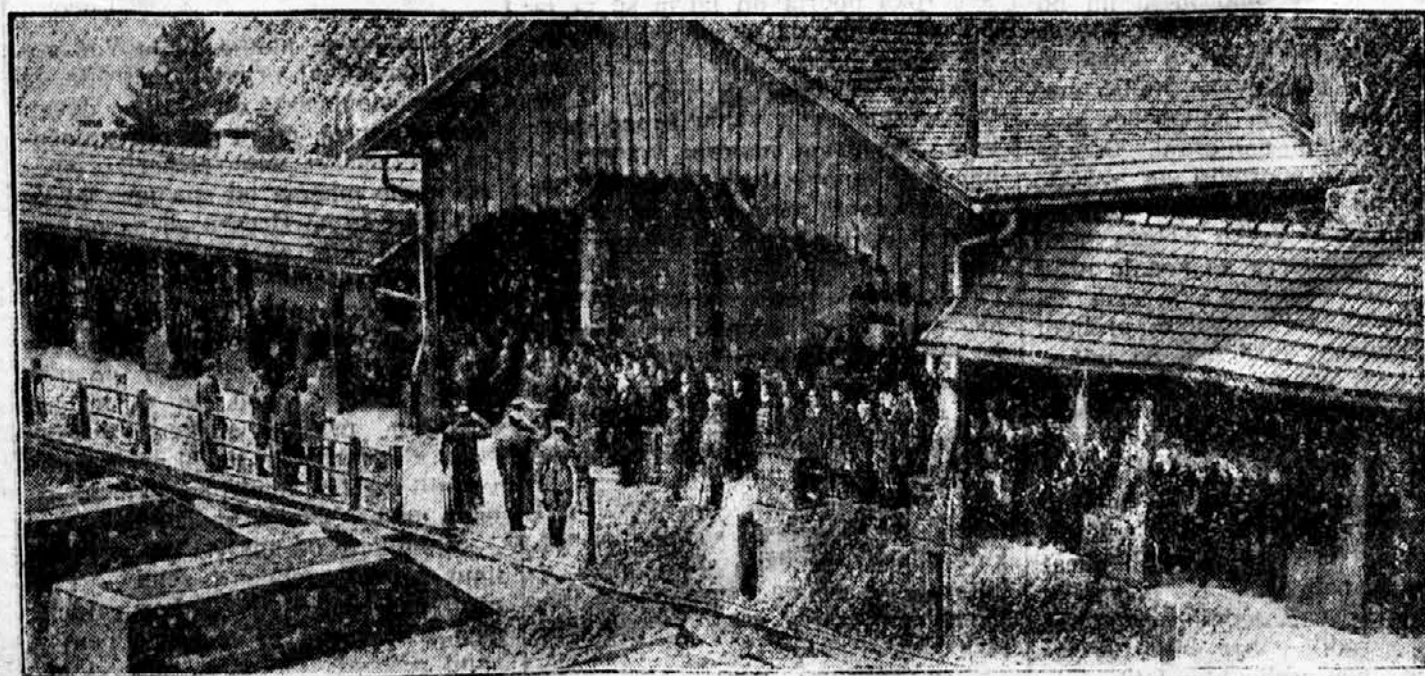
Iz Primorja. Razmere so od dneva do dneva bolj neznosne. Nobenemu Slovencu ne daio več polnega lista v inozemstvo. Odbili so prošnjo celo poslancu dr. Wilfani.

Povsod se vršijo preiskave in izpraševanja. V Istri in tudi v Trstu pretijo s konfinacijami. Karabinierji hodijo na stanovanja Slovencev in zahtevajo fotografije. Druge pa vabijo na karabinierske poslate in jih tam izprašujejo.

Karabinierji sami, ki hodijo okoli, pravijo, da že vidijo uro, ko bodo razpustili vsa slovenska društva, s katerimi imajo že itak ogromno dela. Slovenščina se povsod preganja. Na Goriškem je prepovedana slovenska pesem v vsiljnih in na cesti. V Črnem kalu in Luki pri Dekanih v Istri je karabinierski maršal prepovedal slovensko cerkevno petje, to celo proti dovoljenju tamošnjege fašistovskega tainika. Rekel je, da je pač tak zakon. Ko so na piera pritiskali, naj pove kateri zakon je izjavil, da on ne bo trpel slovenskega petja v svojem deokrogu, ker jezika ne razume. Tržaški škof Foezar seveda k vsemu temu leno molči!

Značilen je odlok, s katerim je bila razpuščena posojilnica in hranilnica v Zmuntu. Odlok se sklicuje na poročilo podprefekta iz Pazina, ki je po krivem obdolžil posojilnico, da se v njenih prostorih vrše politični sestanki in iredentska predavanja, in da vodi posojilnica bol proti vsemu, kar je italijansko in proti sedanjemu režimu. Odborniki da so s pretnjami oreničali druge člane, da niso prestopili v italijanske gospodarske zadruge (Tu se predobra kaže pravi vzrok), in da so prisilili vse druge Slovence, da so se zonet izbrisali. Posojilnica, da se soloh bavi pred vsem in nad vsem s politiko, ki je seveda proti nacionalnim interesom.

MIRIM čokolada najboljša!

Postrojena »Streljačka družina« Ljubljana, kiče pozdrav pokrovitelju vseh »Streljaških« družin kralja Aleksandra.

RAZPIS.

Konzorcij lista „Orjuna“ oddaja polno zastopstvo za inseratni del. Pogoj je garancija za letno najmanj 52 strani inseratov. Pod tem pogojem je zagotovljen zastopniku čisti dobiček najmanj 40.000 Din. Ponudbe naj se pošljejo do dne 25. decembra 1926 na konzorcij „Orjuna“, Frančiškanska ulica 6.

Konzorcij „Orjuna“.

Naš Božič.

Prelepo, globoko in nedotakljivo je misterij Svete noči tako, da postane melika vsaka beseda in blažena ter otroško vdana vsaka misel, ki se pomudi pri njem. Je kakor kaži, pot na razpotju in je kakor svetilnik ob pečinah morja... Sama od sebe in skoro nehotno pride ona lepa misel in oni svetel spomin in srce se vdano odzove: Grešniku in zakrknjenemu vrže en sam žarki blisk na njegovo mladost in sveta misel na to mladost mu vrne notranji mir; potnik, tavaioč v temni, usmeri s trdnim in svežim korakom svojo pot proti žarki luči: izgubljenemu sinu kaže pot k njegovemu očetu; človeku pa, brezdomovincu, potika očemu se po raznošlih odre ena sama taka svetovdana misel namah veličastno skrivno razodele domovinske blaženosti in hotenja, katerega morda ni nikdar mogel doživeti.

Veličastna in obenem grenka je bila človeška apoteoza Onega, katerega rojstvo častimo te dni. To, liko trdne vere in močne ljubezni je podelil svojemu narodu in človeštvu, kolikor je je premogo njegovo srce: toliko časa so njegove roke dajale in delile, da so obnemogle in toliko časa so njegova usta pridivala ljubezen, pravico in priznavašanje indovskemu narodu, da je bilo dopolnjeno. In takrat pred 2000 leti se je moralo zgoditi to, kar se je dogajalo preje in pozneje, odkar stoji človeški rod: vstali so farizeji in naščevili sodro, da je knji in ribe polnčala s kamenjem, ljubezen z zasramovanjem, odkritosrčnost z natolečevanjem in življenje s smrtjo: vse to, ker so se bali za svojo posvetno oblast...

Ali je že res od takrat poteklo 2000 let in se ni to vse dogodilo šele nedavno? Ali zemlja še ni nehala roditi farizejev in lažnivih bismarjev, da selega sovražstvo mesto ljubezni in da vedno znova polnijo kelih trpljenja temu Narodu? Ali še dolgo ne bo težko pričakovane adventa, po katerem mora nastopiti doba, ko bo tudi ta narod rodil svojega odrešenika?

Opetovano je bil naš jugoslovanski narod obseden na smrt in opetovano so vadili za njegovo obliko. In v tistih grozljivih črnih dneh je imel ta narod zveste in nezveste hlapce. Vse je prišlo tako, kakor je bilo pisano od vekoma: nezvesti hlapci so zasramovali narod in pljuvali nanj ter kazali na zveste, češ, nismo takšni kakor oni. Samo da bi našli dopadatenje v očeh krutega gospodarja, ki si je zadal namen iztrebiti in pokončiti to zemljo. Ko je prišla namenjena ura, ni so tega naroda zatajili samo trikrat, ampak devetkrat. In ko jih je gospodar pozval, naj izpričajo, so izpričali samo da bi se povišali v njegovih očeh. Le... loščevini so bili oni, ki niso hoteli izpričati in pljuvali na vero in zemljo svojih očetov: nezvesti pa so naščevali gospodarja, da je pokončil telesa zvestih hlapcev in njihove kosti razmetal po Suhem bauerju...

Veličastna in brezčestna so kakakomba mučnikov našega jugoslovenskega evangelija, pri katerih se danes mudi naša molitev. Od Suhera bauerja preko Jidenburga in Radgona leže posejane tla doli do solunskih bolšč in od aradskih zidov preko vseh zemlja v daljino Sibirio. Vsak drug narod bi bil izkre-

vavel pri tolikeri smrti, pri našem narodu, kateremu je Bog namenil svoje posebno Poslanstvo, da se je dopolnilo ono, kar je bilo pisano: kri mučnikov bo seme novih vernikov. Za stoterimi so ostali tisočeri, ki so nam s svojo krvjo priporili bogato zapuščino in s svojimi deli pripravljali pot Gospodu.

Bože, kako smo upravljali to sveto zapuščino, po kateri so hrepeli naši očeti in pradedje stoletja, kako smo polagali račune našim padlim bratom, kadar se z njimi snidemo na Onem Svetu! Nevredni dedščine smo se začeli za njo prepirati in drug drugega zasramovati in sovražiti. In ko je videč to neslogo in onečastanje svetih spominov, pridri sovražnik in oropal temu narodu za Karavankami in Sočo njegovo najboljše dečo, za katero je tekla dragocena kri naših mučnikov preko pol sveta, ostali so nevredni služabniki in iz te nesreče služili milijone, da nastilo svojo posvetnost, katero so zaničevali apostoli jugoslovenske misli. Ko je ta nebratstvo moril to dečo in razbojniški požiral njene domove, dajali so mu potujo z lenimi besedami in ko je ta deča plakala in prosila za bratsko ticho, šli so ti nevredni in so jih zapustili v njih nesreči in jih zatajili, da ne bi trpeli škode v svoji posvetnosti in v svojem samoljublju, ki je mati vseh pregreh. Ni na jim bilo to dovolj, kajti zasramovali in kamenjali so i one, ki so sledili glasu svojega srca in povzdignili glas za svoje brate. Vstali pa so tudi hrbljavci in krivi preroki, ki so začeli deliti ono, kar so narodovi mrtvci s svojo krvjo rešili in ki so si drznili v evoli mesnosti in svojem napuhu motiti pokojno spomin tisočeri naših pravičnikov tam izpod Krvavega kamna in kršatega Cera. In njih zloba in farizejstvo nista poznala meje in nista ustavila koraka niti pred Nasvetišim. Ono, kar je bilo zeračeno s potoki dravočene krvi, so ničemeru podirali, podirali so sveti bram nacionalnega činstva, njegovo varuhe nobitili in pokončevali, svojemu ljudstvu pa ukazali plesati okrog njihovega zateca teleta.

Grenka je ta misel, ki je danes v nas jugoslovenskih nacionalistih. Ponžani in razžaljeni moramo gledati danes ta naš narod v njegove največjem ponižanju potem, ko je doživel častilivi drugi Vidovdan. Kaj res še ni dopolnoma onrajen onega greha, ki mu je bil naroden pred 650 leti, kaj res še ni očiščen? Ali bodo še dolgo letale po tej zemlji šarene ptice, ali še ne bo prišel skoro čas kralja Matjaža?

Trdna vera je v nas in v naših srcih ni malodušnosti. Kajti dobro vemo: Kristus je moral na Golgoto, da je zmožni vstati k veličastnemu Vnebohodu in za žalostnim klečom je prišel častilivi del. Vse je dal naš narod, kar je zamožni dati najdragocenejšega in najplemenitejšega v dosego onega cilja, ki mu ga je bil namenil Bog od vseh vekov kot njegovo pravico. Skozi mrka in težka stoletja je hodil mukopolno pot očiščevanja, kakor noben drug narod. Takrat, ko je šla njegova pot iz potentane in ponižane domovine na albansko Golgoto, takrat, ko so njegovi sinovi in hčere pri obrambi od Boga v varstvo im izročene domače grude s svojo srčno krvjo, skropili to zemljo, takrat ga

je Bog svete Pravde ugledal in mu naklonil Vidov dan častilivosti in vstajenja. In danes, ko je vstal tam preko Soče sovražnik, ki si lasti od Boga edino temu pripadajočo Pravico, ko vrši dan na dan svetoskrupustva z našo grudo in dečo in ko nevredni hlapci sami zapravljajo dragoceno zapuščino naših jugoslovenskih svetcev — mučnikov, je naša vera trdnjša, kot kdaj prej. Kajti dopolnilo se bo, kakor je pisano od vekoma: In ti narod jugoslovenski nisi zadnji med narodi: kajti skoro bo prišel čas, ko bo iz tvoje posvečene zemlje izšel oni, ki bo tvoj Odrešenik.

Nobene zle misli in nevolje ni v naš ob melkih, unapolnih premišljevanjih božičnega večera. Vemo sicer, da je padlo in da pada seme našega evangelija marsikje na neščena tla. Vemo pa tudi in smo prepričani, da bo končno slednje to se-

me unapolno vzkliko iz zemlje, pognojene s krvjo nacionalnih apostolov. In takrat bo to seme rodilo stoteri sad in se bo dopolnilo ono, kar je v naših srcih na današnji božični večer: ko ne bo med nami več mržnje, sebičnosti in brezvredne posvetnosti in ko bomo vsi potom našega nacionalnega evangelija strnjeni v nerazdružljivo četo požrtvvalnih in vdanih služabnikov tega tako preizkušene našega jugoslovenskega naroda.

Jugoslovenski nacionalisti se klanjamo pred misterijem božičnega večera, klanjamo pa se obenem pred Svetostajstvom svete nacionalne misli, ki doživlja ono apoteozo, kakor jo je doživel naš Izveličar. Za adventom je nastopilo Rojstvo Gospodovo, luč je prenela temo. Naš Odrešenik, težko pričakovani, kje si? O bratje ali se ne svetlika že zaria na vzhodu? **Dr. I. D.**

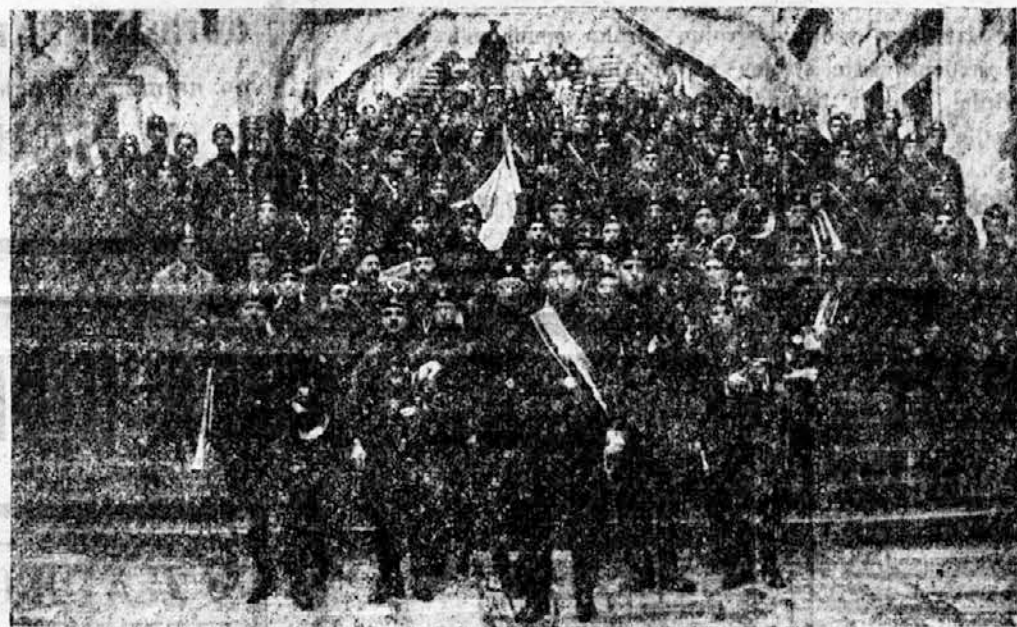
Naš pokret.

Ravnateljem pisarne Direktorija Orjuna je bil na seji Direktorija dne 30. novembra imenovan brat oblastni čelnik Orjuna Spilr Valentin Žic. To imenovanje slovenski Orjunaši z veseljem pozdravljamo, ker nam je oseba br. Valentina porok, da bo pričelo redno poslovanje Orjuna i v administrativnem pogledu in da bosta odslej skinjene z dnevnega reda tozadevne pritožbe.

Orjuna Celje obvešča članstvo, da je črtala iz svojega imenika članov odvjetnika g. dr. Al. Goričana in g. Albina Martiča, arhivarija upravnega sodišča v Celju.

Orjuna Škofja Loka je imela pred nedavnim časom članski sestanek razpisane članstva kate-

remu je delegat oblastnega odbora v daljšem poročilu očrtal položaj pokreta v zemlji in njegove cilje ter namere v bližnji bodočnosti. Članstvo je poročilu brata delegata sledilo z velikim zanimanjem in po končanem referatu z živahno debato dokazalo, da se škofieloški nacionalisti niso dali preplašiti in da v njih živi še vedno nuntarsko nacionalistični duh njihovega prvega vzor predsednika Rudolfa Zihlerla. Dugodki in tovrstni sestanki dokazujejo, da je bila vera vodstva Orjuna v disciplino in ljubezen članstva do velika ideja upravičena in da so bile orjunaške kule zidane na trde temelje, s katerih jih niso mogle zrušiti vihrne divjaoče v predzadnjem času nad slovenskimi Orjunaši.

Celjska sekcija Orjuna Dubrovnik.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

želi vsem cenj. naročnikom in inserentom uredništvo in uprava.

Kronika.

Slička z italijanskega konzulata. Predsoba je polna Primorcev vdan čakačih na vizum mogočne Italije in dovoljenje, da smejo po dolgem času obiskati rodno grudo in drago sivoce. Največ je dijakov. S strahom pritiskajo na ključ in v poklon se jim kriji trbtenica, ko moledujejo za milostno dovoljenje poseta matke in domače hiše!

Tajnik piše, kremži obraz in vorašuje v zategnjeni laščini: »Kdo ste?»

»N. N., doma iz Kanala in študiram nižjo gimnazijo,« se glasi slovenski odgovor mladega prosilca.

»Kje je sedaj Vaša oče?« Ne poznam Vas, nisem Vas še videl v našem »Gabinettu!« osorno nadljuje

cav, tajnik in prodira z zlovesčim pogledom mladeniča skozi oči in srce.

»Oče je železničar in je prestavljen v Kalabrio!«

»Tako! Dobro! Ne dobite vizuma, Ostanite v Jugoslaviji in učite se italijanski. Kadar boste znali italijanski pa se vrnite. Morda se bomo tedaj naprei nomenili! Adio!«

Fant je odšel molče. Po licih pa sta mu spolzeli dve grenki solzi.

Mladina Primorska doklej boš sprejemala še tako molče udarce v obraz. Ali ti niso bosanski predvojni revolucionarji krvni bratje? Dvigni glavo! Ne moledui! Bori se in

inčaj mišice za dan, ko boš raztrgala lance na katere te ima priklenjene mati Italija.

† **Pan Kasper.** Pretekli teden je umrl v Ljubljani gosp. Kasper, trgovec z mobilijami. Kdo ni poznal veselega, dobrovolnega starčka, ki je vključ svoj sedemdesetletni ohranil še vso mladostno živahnost in ljubeznivost. Njegova vzgoja je bila nemška, prišel je k nam ob času, ko se je Ljubljana šele prebujala. Potoval je mnogo po svetu, po Nemčiji in Italiji. Nekaj časa je imel svojo trgovino v Kočevju, zadnja desetletja v Ljubljani. Kot družaben človek je bil povsod priljubljen in kot trgovec je iskal zvez z vsemi krogi, tako da se je pred leti mnogo sukal v nemški družbi, ne da bi pri tem zatajil svoje prepričanje. Bil je izobražen in duhoviti mož. Nekaj je nastopil v vlogi »Fausta« in se zdaj se je rad spominjal svojih mladil let in sibal citate iz »Fausta« in raznih pesnikov. Zanimivo je bilo poslušati njegove spomine iz prejšnjih časov. Ljubljani je družbo in je hranil vsem svojim prijateljem zvest spomin. Bil je zlata duša, dober človek, vnet za vse dobro in pravo, zato je podpiral tudi naš pokret in priznaval našo voljo do življenja. Kakor se je boril sam v težkih razmerah časa, tako je priznaval obravnavo odločne narodne borbe za boljšo bodočnost naroda in države. »Orjuna« se ga je spominjala ob njegovih 70-letnici in ga spremlja tudi na njegovi zadnji poti. Člani naše organizacije so nesli njegovo krsto iz cerkve do groba in naša četa mu je izkazala ob grobu zadnjo čast. Bodj blagemu pokojniku, dobremu

Orjunaški KOLEDAR je izšel!

Človeku in zvestemu prijatelju ohranjen med nami drag spomin.

O podporah Slavenske banke Orjuni, ki naj bi znašale kar težke stotisoče, smo ob priliki ogabnih napadov pred par leti na Orjuno čuli več kakor dovolikrat. Mi smo tedaj odločno zanikali upravičenost teh očitkov in pozivali prizadete, naj se informirajo pri Slavenski banki o podporah, katere nam naj bi po ugotovitvah te gospode tako po Krezorsko delila. Ker tega ni storila tedaj, jo sedaj, ko že itak prepisujejo in fotografirajo knjige Slavenske banke radičevci, znova pozivamo, da se informira, koliko je sprejela Orjuna od Slavenske banke in koliko je bilo lažljivosti pri razširjanju teh očitkov.

Adicijski stroji. THE REX CO., Ljubljana.

ZRNA.

Clemenceaujeva pokonina znaša mesečno 250 frankov.

Kakor je delala že Vaša stara mati, bilo je pravilno.

Kuhala je svojo kavo samo s

Pravim Franckovim kavnim pridatkom.

Ta je danes še vedno tako fin kakor izvrsten pridatek k zrnati in žilni kavi ter bo to tudi zmeraj ostal.

katero dobiva za neprecenljive usluge, ki jih je izkazal svoji domovini kot večkratni minister in ministrski predjednik. Pri nas pa so si znali ministri na razpoloženo pripraviti lenšo pokolnino.

Il re a amabile,
il re a affabile.

Il re e miser cordioso etc.

pesem, ki in mora peti naša za-
sužnena deca sleherni jutro v ita-
lijskih šolah pred šolsko molit-
vijo, katero mora moliti seveda tu-
di v blaženem jeziku Duminievih
sodrugov. Navzlic temu na ni malo
število primorskih jugoslovanskih
šolarjev, ki govorijo o našem kralju
Aleksandru in prestolonasledniku
Peterčku.

Nalenošo Jugoslovenko je določil
posebni ury Fanameta v Zagrebu,
ki je s tem napravil za svoje il me
tudi ne malo reklamo. Nimamo ni-
česar proti temu, da se našim de-
vojkam odpre svet v »pravilni in
dolarski Holiwood«. Konstatiramo
pa le, da se o teh deklicah toliko
niše po naših novinah, kakor da bi
od njihove proglasitve zvezdnicam
zavisele usode cele nacije. dočim
so taisti listi prinesli o smrti srbske
mačke, ki je umrla gladi na beo-
vraski kladri notem, ko je tri dni
iskala podporo po ministrstvih skl-
culoč se na to, da so trile njeni si-
novi padli v horbi za osvoboditje,
le par vrstic! Živimo pač v času
charlestona, valencie in nstnega
rdečila, v katerem štaloča publika

nima živcev, niti časa za snovine
in misli na one stotisoče maik in
žena, ki so za ceno osvoboditja ju-
goslovanskega rodu izgubile svoje
nadržaje in le prečesto zavoljo te-
ga zapadle i v naibedneše stroma-
štvo. Kosovske devojke Maika lu-
govicev in Kastelka so na danec v
letu 1926, anahronizem. Na dnev-
nem redu so sedaj žene, ki zdrže
nadalje v nepretrganem plesu in
ki so se naibolje otresele nature
žene!

Knjižarnost.

Mali risar Izdal in založila Ti-
skovna založba v Mariboru. Tiska-
la Mariborska tiskarna. — Knjiž ki
bi hile namenjene našemu naimlai-
semu naaščaju. Slovenci nimamo
veliko, take kakršna je »Mali ri-
ar«, katero nam je poklonilo za le-
tošnji Božič novó mariborsko za-
ložništvo »Tiskovna založba« kot
svojo prvo publikacijo, na snoh še
nismo imeli. Izdaja tega dela je ta-
ko po svoji duhoviti zasnovi, kakor
po izvedbi in opremi naravnost
enohalen dorodek v naši mladinski
literaturi. Avtorja, ilustrator in pe-
nik, oba Mariborčana, sta rešila
svojo nalogo na način, ki se teme-
liito razlikuje od šablonske banal-
nosti sličnega inozemskega blaga.
Delo vsebuje na 32 straneh nafi-
nejšega in izredno močnega papirja
formata velike četrtinke 90 origi-
nalnih risb, 202 verza ter uvodno

in sklenno pesmico in zasluži, da si
ga nabavi vsak, kdor hoče napra-
viti svojih deči res pravo in tramo
veselje. Cena 25 Din je v primeri
z drugimi sličnimi, toda neprimer-
no mani vrednimi inozemskimi iz-
dalami izredno nizka. Naroča se
pri Tiskovni založbi, o. r. z. z o. z.
v Mariboru, Jurčičeva ulica št. 4;
dobi se pa tudi v vseh večjih knji-
garnah.

Sadni soki

Arome za nealkoholne pijače

Esence za alkoholne pijače

Sadne etere

edino le pri tvrdki

Srečko Potnik in drug
Ljubljana, Metelkova ul. 13.

Najfinejše moško perilo

izdeluje tovarna perila

GENICA VOJSKA

LJUBLJANA, Gosposka ulica 16.

Izdeluje se tudi po meri.

Inserirajte v »ORJUN«!

Grand Magazin Confection

Najlepša konfekejska
dvorana v Sloveniji
in največja modna
manufakturna tvrdka

TRGOVSKI DOM
MARIBOR

Priporočila se za nakup božičnih daril

MODNA TRGOVINA

T. EGER

LJUBLJANA

SV. PETRA CESTA ŠTEV. 2

Naročajte »Pobedo«!

Vesele Božične praznike

želita vsem
cenj. gostom

JOSIP in Marija Majdič

Restavracija Grajska klet

MARIBOR.

Strojnogradbena delavnica R. WILLMANN

Ljubljana, Slomškova ulica št. 3.

Priporočila se za izvršitev vseh v strojno stroko spadajočih del.
— Izdelovanje različne vrste strojev za obdelovanje lesa in na-
prave žag z vodnim, parnim in motornim obratom. — Prezvema
projektiranje in opremo različnih mehaničnih naprav.

Izvršuje vsa v strojno stroko spadajoča popravila točno, solidno in po možnosti najhitreje.

25. XII. 1. I. 1927
Za Božič in Novo leto
dobite
primerna darila
odraslim in malim v bogati izberi
po najnižjih cenah pri staroznani, domači tvrdki
F. M. SCHMITT, Ljubljana
Pred škofijo št. 2.

MARKO ROSNER

★
ZALOGA
MANUFAKTURNEGA
BLAGA.

SAMO NA
DEBELOI

★
MARIBOR

SLOVENSKA ULICA 13. TELEFON št. 232.

L. MIKUŠ
Ljubljana - Mestni trg 15
Dežniki
na malo, na veliko,
preoblecne, porave.
Ustanovljeno 1839.

Tvrdka M. BAN
želi vsem starim in novim
odjemalcem vesele Božične
praznike in se cenj. občin-
stvu najiskrenejše priporočila.
Prodaja solidnim strankam tudi na obroke.

Dolček i Marini
MARIBOR
MANUFAKTURNA
VELETRGOVINA
NA DROBNO
NA VELIKO

POGLEJTE CERKINE!

V ZLATOROG TERPENTIN MLU
se nahajajo zlatniki po 10 frankov.

Zlatorog terpenin mlo je boljše kot navadno mlo, je s terpeninom kemično vezano mlo v najbolj učinkoviti topljivi obliki. Dve močnejši čistilni moči sodelujeta in se izpopolnjujeta: terpenin razkroji, mlo jo izpere.

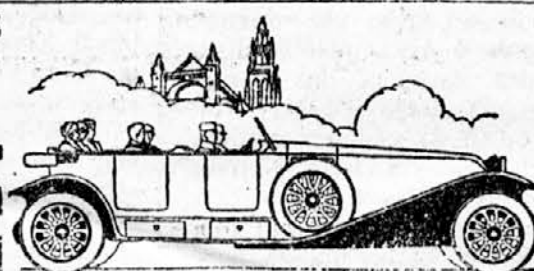
Učinek Zlatorog terpeninovega mila je zato neprekosljivi!

V najkrajšem času se je Zla-
torog terpeninovo mlo pri-
kupilo vsem gospodinjam in
vsaka, ki je enkrat prala z njim,
ne uporablja več drugega mila.
Da se seznanijo z Zlato-
rog terpeninovim milom
tudi najbližji k-ogi, se od
1. avgusta 1925 v vsak ti-
soči komad Zlatorog ter-
peninovega mila vpreča
10 frankov zlatnik, ki med
uporabo bliskaje pozdravlja pre-
senečeno gospodinj. Veliko zlat-
nikov se je do sedaj že našlo.

Kupite še da-
nes zlata vred-
no mlo in
iščite zlatnik!

Renault

6 cilindrski osehni in vseh
vrst tovrni avtomobili

★ Zastopstvo: A. Lampret, Ljubljana, Dunajska 22.

ČREVA

vsake vrste po najugodnejši ceni
kakor vsako leto vedno v zalogi

Kupujem tudi

surovi in stopljeni loj
In ga plačujem po najvišji dnevni ceni.

JOS. BERGMANN
Ljubljana, Poljanska cesta 85.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

Je najmodernejše urejena ter izvršuje vsa tiskarska dela od najpri-
stnejšega do najmodernejšega. — Tiska šolske, mladinske, leposlovne in
znanstvene knjige. Ilustrirane knjige v eno- ali večbarvnem tisku. —
Brošure v malih in tudi največjih nakladah. Časopise, revije, mlad. liste.

Okusna oprema ilustrir. katalogov, cenikov in
reklam. listov. Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne in srednje šole
Risnike, dnevniki in beležnice.

**GRADBENO PODJETJE
ING. DUKIČ IN DRUG**

LJUBLJANA
Bohoričeva ulica št. 24

